

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ'ἔξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παρασχὼν εἰς τὴν χάραν ἡμῶν ὑπηρεσίαν καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχικοῦ Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἀριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἑσωτερικοῦ:

Ἐξωτερικοῦ:

Ετησίαν... δρ. 8,—

Ἑτησίαν... φρ. 10,—

Ἑξάμηνος... > 4,50

Ἑξάμηνος... > 5,50

Τρίμηνος... > 2,50

Τρίμηνος... > 3,—

Δι' ἀνδρομαί ἀρχοῦνται τὴν 1ην ἐκάστου μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ. 1879

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20.

Διὰ τῶν Πρακτόρων, Ἑσωτερ. λ. 10. Ἐξωτερ. λ. 15

Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου τιμῶνται ἕκαστον λειπ. 25

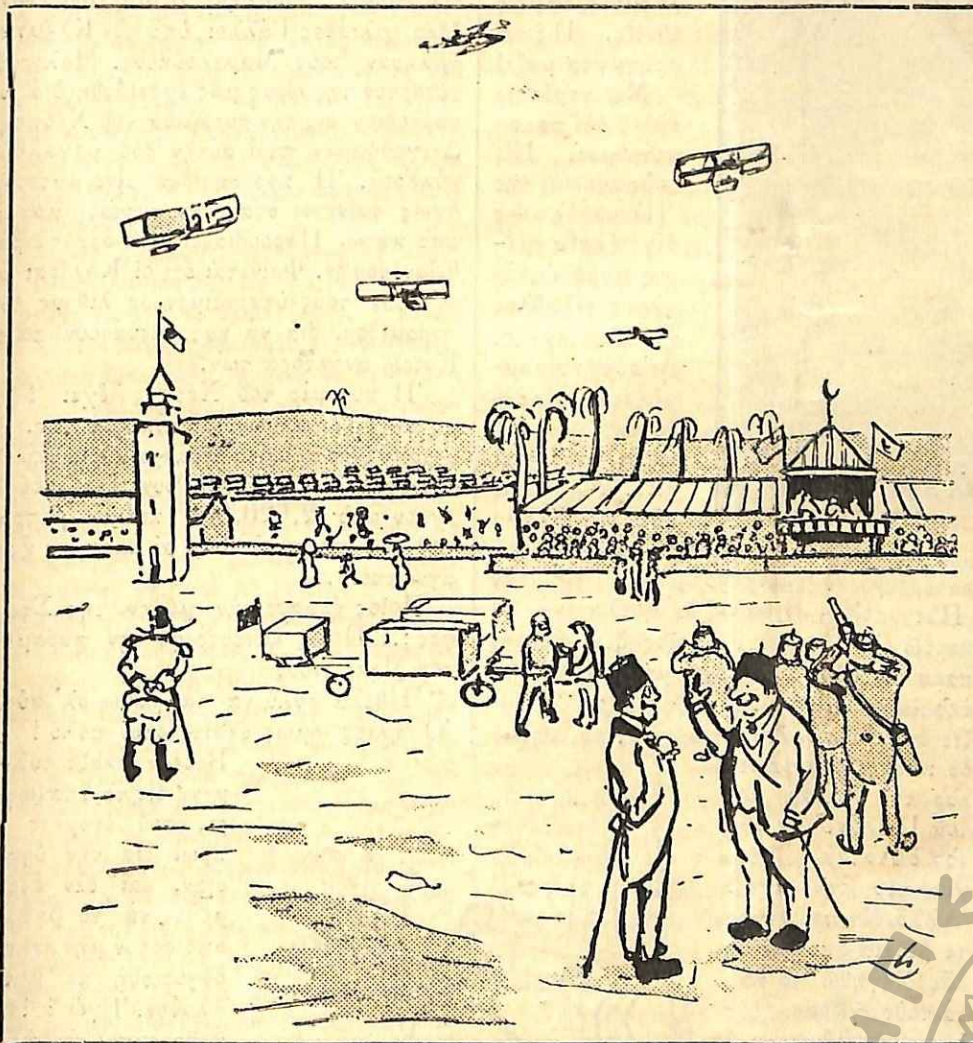
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὀδὸς Εὐριπίδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρβάκειον

Περίοδος Β'.—Τόμος 18ος

Ἐν Ἀθήναις, 2 Ἀπριλίου 1911

Ἔτος 33ον.—Ἀριθ. 18

ΑΙ ΠΤΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΚΡΑ-ΚΡΑ

[Ἀεροναυτικὸν μυθιστόρημα ὑπὸ
Lucien de Grilly]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ' (Συνέχεια)

Περίληψις τῶν προηγουμένων: — Ὁ δωδεκαετής ἀεροπόρος Λουκιανὸς μᾶς διηγείται ὁ ἴδιος τὸ δεύτερόν του ταξίδι. Ἀνεχώρησε μὲ τὸ ἀεροπλάνον του «Κρά-Κρά» ἀπὸ τὸ Παρίσι τῆς Γαλλίας μὲ σκοπὸν νὰ φθάσῃ εἰς τὴν Αἴγυπτον. Ἐκεῖ μαζὶ τὸν τὴν μικρὰν ἀδελφὴν του Βαβέταν καὶ τὸν γέροντα κόρακα Κρά-Κρά, ὁ ὁποῖος τῷ χρησιμεύει ὡς πιλότος. Διασχίζει τὴν Γαλλίαν, κατέρχεται εἰς τὴν Ἰταλίαν, διανυκτερεύει παρὰ τὸ Τουρί-

νον, τὴν ἐπομένην ἐξακολουθεῖ τὸ ταξίδι του, φθάνει εἰς τὸν κόλπον τῆς Νεαπόλεως, διέρχεται τὸν πορθμὸν τῆς Μεσσηνίας, περὶ ἄνωθεν τῆς Μεσογείου καὶ ἀφίκει ὀπίσω του τὴν Κρήτην.

Ἡ ζωὴ μας ἐν τούτοις ἐξηρτάτο ἀπὸ τὸν κινητῆρα, διότι ὁ ἀνεμὸς εἶχε πέσῃ. Ἄν ἐτελείωναν ἡ βενζίνη, ἡμεῖθα χαμένοι. Δὲν εἶχα τὸ θάρρος νὰ ἰδῶ πῶς ἐμενεν ἀκόμη εἰς τὸ δοχεῖον... Ὁ θαλάσσιος ἀὴρ μὲ εἶχε ζαλίσει... Ἐνακοιμήθηκα μὲ σταυρωμένα χεῖρα, συλλογισμένος τὴ μαρμὰ.

Δυσάρεστον συναίσθημα μὲ ἀφύπνησεν

ἀποτόμως. Ἐνα πρᾶγμα ὑγρὸν ἔψαυσε τὸ πρόσωπόν μου. Συγχρόνως ἤκουσα γύρω μας ὀξεῖς κρωγμοὺς... Ἀνοιξα τὰ μάτια... Ὁ πρωῒνος ἥλιος ἐξέχυνε τὰς χρυσοροδίνους του λάμψεις... Σμῆνος γλάρων μᾶς εἶχε περικυκλώσῃ καὶ ἐνὸς ἐξ αὐτῶν ἡ πτέρυξ, βρεγμένη ἀπὸ θάλασσαν, μὲ εἶχε κτυπήσῃ εἰς τὴν παρειάν. Ἡρωϊκῶς ὁ Κρά-Κρά συνήπτε ἀγῶνας ἀπεγνωσμένους. Ὡμοιάζε μὲ θυρωρὸν προσπαθοῦντα νὰ ἐκδιώξῃ τοὺς παρεισάκτους...

ὦ Θεέ μου! Μόλις δέκα μέτρα ἀπέχασα ἀπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης... Καὶ ἄλλα μεγάλα πουλιά, μὲ μακρὰ πόδια καὶ κόκκινες μύτες, ἐπλησίαζαν... Ἀνύψωσα τὸ δοχεῖον τῆς βενζίνης. Ἐτρομπάρισα δύο τοῦλάχιστον λίτρας λάδι. Ὁ κινητῆρ, ἀναζωογονηθεὶς, ἐξέπεμψε χεῖμάρρους καπνοῦ καὶ ἤρχισε νὰ δουλεύῃ, μὲ τὴν μεγαλητέραν του ταχύτητα... Ἐσώθημεν!.. Αὐταὶ αἱ ἴδιες καὶ ἐκεῖνοι οἱ γλάροι προανήγγελλον τὴν ξηράν. Εἰς τὸ βάθος, ἐκεῖ πέραν, ὁ ὅρος τῆς Ἀλεξανδρείας ἀνυψοῦτο βραδέως καὶ ἡ πόλις ἀνεφαίνετο ὡς χορὸς λευκοφόρων κορασίων σταματισμένους ἐνώπιον τῆς θαλάσσης.

Βαβέτα! Βαβέτα! φθάσαμε στὴν Αἴγυπτον!

Ἐπέστρεψα εἰς τὸ ἐδωλίον μου, ἀνύψωσα τὸν «Κρά-Κρά» ὡς ἑκατὸν μέτρα... καὶ μετ' ὀλίγον εὐρέθημεν ἄνωθεν ἐνὸς

ἀτμοπλοίου των Μεσσαζερί, τὸ ὁποῖον προσεπάθει νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν λιμένα... Ἐστρέψαμεν ἀριστερᾶ... Ὁ Νεῖλος ἠπλώθη ἐνώπιόν μας, ἐκτυλίσσων τοὺς γραφικὸς του μαϊάνδρους... Ἐπειτα εἶδαμεν τὸ Κάϊρον... τὴν ἀρμόδιον ἐρμῶν... καὶ τὰς τρεῖς Πυραμίδας ὡς τρία γιγάντια παραπήγματα... Ἡ τοιμασθὴν νὰ χειρισθῶ τὸ πηδάλιον ὥστε νὰ προσεγγίσωμεν εἰς τὴν πόλιν, ἀλλ' ὁ κινητήρ, μετὰ τρεῖς-τέσσαρας ἀφλογιστίας, ἐσταμάτησεν ἀποτόμως... Ἐτελείωσεν ἡ βενζίνη, ἀλλὰ φθὴνὰ τὴν ἐγγλυτώσαμεν!...

Μετὰ τὴν βοήθειαν πλέον των πεπερμένων μόνον καὶ τοῦ πηδάλιου, ἡμπορέσαμεν νὰ κατέλθωμεν ἐνδὸς φοίνικος. Καὶ διὰ νὰ ἐκδηλώσωμεν τὴν χαρὰν μας, ἀρχίσσαμεν νὰ χορεύωμεν ὡς ἀγριοὶ, φωνάζοντες:

— Ἡλιούπολις! Ἡλιούπολις!... Ὅλοι ἐδῶ κατεβαίνουν!

Μετὰ ὀλίγον, αὐτοκίνητα τρέχοντα ἀθορύβως ἐπὶ τῆς ἄμμου ἐφθασαν πλησίον μας, καὶ ἀπὸ τὸ ὕψος τῆς προπορευομένης καμήλου, ἕνας χονδρὸς κύριος μὲ κόκκινον φέσι, μᾶς ἐφώνησε:

— Καλῶς ὀρίσατε, ἐνδοξοὶ ἀεροπόροι!

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'

Μὰ τὴν ἀλήθειαν, εἶνε πολὺ δυσκολώτερον νὰ λάβῃ κανεὶς μέρος εἰς ἀεροδρομικοὺς ἀγῶνας παρὰ νὰ κάμῃ ἐλεύθερα πειράματα εἰς τὸ Ἰσού, εἰς τὸ Πῶ ἢ εἰς τὸ Μουρμελών. Θὰ ἔλεγε κανεὶς ὅτι εἶνε τὸ ἴδιον πρᾶγμα: νὰ κανονίσῃ τὴν μηχανήν του, νὰ πετάξῃ καὶ νὰ μείνῃ εἰς τὸν ἀέρα περισσότερον ἢ ὀλιγώτερον χρόνον, μᾶλλον ἢ ἥττον ὑψηλὰ. Ἀλλὰ πιστεύσατέ με ὅτι διαφέρει πολὺ!

Καὶ ἐν πρώτοις, δὲν εἰμπορεῖ κανεὶς νὰ διαλέξῃ οὔτε τὴν ἡμέραν του, οὔτε τὴν ὥραν του, οὔτε τὸν ἀνέμον του. Ἐπειτα πρέπει νὰ προσέχῃ τοὺς συναγωνιστάς του καὶ τοὺς ἀγωνοδίκας νὰ μὴ γάνῃ ἀπὸ τὰ μάτια του τοὺς πύργους οἱ ὁποῖοι δεικνύουν τὰς ἀποστάσεις καὶ τὸ ἀερόστατον, τὸ ὁποῖον ὀρίζεται τὸ ἐλάχι-

στον ὕψος. Πρέπει ἀκόμη νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψιν τοὺς κοινόν, τὴν περιεργίαν του, τὴν κλίσιν του πρὸς τὰς συγκινήσεις. Κάτι βέβαια γρεωστὴ κανεὶς πρὸς τοὺς θεατὰς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι περιμένουν ἀπὸ τὸ μεσημέρι ἕως τὰς πέντε τὸ βράδυ! Καί τελεσπάντων πρέπει νὰ συμμορφώνεται πιστῶς με τοὺς ὅρους τῆς ἐπιτροπῆς των Ἀγῶνων, νὰ σέβεται τὰς διατάξεις τῆς ἐγχορίου ἀστυνομίας καὶ νὰ μὴ λησμονῇ τὰς διεισθεῖς. Πόσα πράγματα μαζὶ!

Μὴ νομίζετε ὅμως ὅτι παραπονοῦμαι. Εἰς τοὺς ἀγῶνας τῆς Ἡλιούπολεως δὲν ἔλαβα μέρος παρὰ ὡς ἀπλοῦς εἰσβάτης ἢ ἐρασιτέλης. Δι' αὐτὸ καὶ καμμία ἐφημερίδα δὲν ἔστειλε νὰ μοῦ πᾶρῃ συνέντευξι... Ἀλλ' ὡς τε οὔτε ἡ ρεκλάμα

μοῦ ἀρέσει, οὔτε εἰμπορεῖ νὰ καυχῇ ὅτι κατέρριψα κανένα ρεκόρ ὕψους εἰς τὴν Ἡλιούπολιν. Βεβαίως ἂν ἤθελα νὰ ὑπερέβῃ τὸν Ρουζιέ, ὁ ὁποῖος δὲν ἐφθασε παρὰ εἰς ὕψος 255 μόνον μέτρων, δὲν θὰ ἐκοπίαζα καὶ πολὺ. Αὐτὸς ὁ ἴδιος ὁ Ρουζιέ ἀνῆλθε πολλάκις δὲ κατὰ μέρος τὰ ρεκόρ τοῦ Λατάρ. Ἀγ' αὐτὸς ὁ Λατάρ! Ἀτυχία ποῦ τὴν εἶχε! Ἀλλὰ δὲν περιμένετε βέβαια ἀπὸ ἐμὲ νὰ σᾶς διηγηθῶ τὰ κατὰ τοὺς ἀγῶνας, τοὺς ὁποῖους ἐξιστόρησε τὸσον λεπτομερῶς ὁ κ. Φράντς - Ράιχελ. Ἀλλ' εἰς τὸ σχεδόν, τὸ ὁποῖον θὰ δημασιεύσω, θὰ ἰδῇτε τὴν τιμητικὴν θέσιν τὴν ὁποῖαν κατώρθωσε νὰ κρατήσῃ ὁ «Κρᾶ-Κρᾶ» εἰς τοὺς ἀγῶνας τῆς Αἰγύπτου.

Ἐπειδὴ κανεὶς ἀεροπόρος δὲν εἶχε πετάξῃ μέχρι των Πυραμίδων, ἐσυμφωνήσαμεν, ἡ Βαβέτα καὶ ἐγὼ, νὰ ὑπάγωμεν νὰ «θεωρήσωμεν» ἀπὸ ὕψος σαράντα μέτρων τὰ πανάρχαια αὐτὰ μνημεῖα, ἀπὸ τὰ ὁποῖα τεσσαράκοντα αἰῶνες ἐθεώρησαν

τὸν στρατὸν τοῦ Ναπολέοντος (*). Ἀπεφασίσσαμεν ἐπίσης ν' ἀκολουθώμεν ἐλπίγον τὸν ροῦν τοῦ Νεῖλου μέχρι τῆς Μέμφιδος, τοῦ Λουξόρ, τοῦ Καρνάκ, τῶν Θηβῶν... Διὰ νὰ ταξιδεύσωμεν εὐτὼ μετὰ τῆς ἐρήμου τῆς Ἀραβίας καὶ τῆς ἐρήμου τῆς Λυβίας, ἐπρεπε νὰ παραλάβωμεν ἀρκετὰς προμηθεΐας. Ἐγείσαμεν λοιπὸν τὰ δοχεῖα μὲ βενζίνη καὶ τὰ καλάρια μὲ κονσέρβες, μπισκότα καὶ σαμπάνιες.

Εἰς τὰς ἐννέα εἴμεθα ἐτοιμοί. Μὲ ὄλον τὸν ἀρκετὰ ἰσχυρὸν ἀνατολικὸν ἀνέμον, ὁ Κρᾶ-Κρᾶ ὑψώθη ταχέως ἀνωθεν των παραπηγμάτων τοῦ ἀεροδρομίου, διέσχισε τὴν Τραϊανὴν Λίμνην καὶ εὐρέθῃ ὑπεράνω τοῦ πεδίου, ὅπου τὴν 28 Μαρτίου 1800 δέκα χιλιάδες Γάλλοι ὑπὸ τὸν Κλέμπερ ἐνίκησαν τοὺς Μαμελούκους. Μόλις ἐν τέταρτον τῆς ὥρας μᾶς ἐγκραΐσθη διὰ νὰ φθάσωμεν εἰς τὴν πυραμίδα τοῦ Χέοπος. Διεγράψαμεν περὶ αὐτὴν δύο μεγάλους κύκλους. Ἡ κορυφὴ δὲν εἶνε μυτερή, ὅπως φαίνεται ὅταν τὴν κυττάξῃ κανεὶς ἀπὸ κάτω. Παρασιάζει μίαν ἀρκετὰ βαθεῖαν τομήν. Φαίνεται ὅτι οἱ Καίριαι ἀεφίρεσαν τοὺς ὑπερκαιμένους λίθους τῆς πυραμίδος, διὰ νὰ κατασκευάσουν τὰ ἐν Καίρῳ ἀνάκτορά των.

Ἡ πυραμὶς τοῦ Χέοπος ἔχει ὕψος μόνον 137 μέτρων* αἱ πλευραὶ τῆς, ἐστραμμένααι πρὸς τὰ τέσσαρα κύρια σημεῖα τοῦ ὀρίζοντος, περιβάλλουν ἕνα φοβερὸν ὄγκον ἀπὸ 2,620,000 κυβικὰ μέτρα! Ἐπὶ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην αἱ ἀπεργίαι ἦσαν ἀγνωστοί!...

Ποῖος ἔσπασε τὴν μύτην τῆς Σφιγγός;... Ποῖος κατέστρεψε τὴν πυραμίδα τοῦ Μυκερίνου;

Ἡθελα πολὺ νὰ τὰ μάθω ὅλ' αὐτὰ. Ὁ ἥλιος ὅμως ἔκαίει τόσο πολὺ! Ἡ Βεβέτα ἔσκαζε τυλιγμένη εἰς τὸ ἐπανωφόρι, ποῦ ἐφόρεσε τὸ πρῶτ' διὰ τὴν ὑγρασίαν, καὶ δὲν ἐτόλμους νὰ τὸ βγάλῃ, ἀπὸ φόβον μὴ ἀναποδογυρισθῇ τὸ μονοπλάνον. Ἐγὼ ὁ ἴδιος ἤσθον μὴ τὸν ἥλιον νὰ ρεῖ ἐπάνω μου ὡς μεταλλὸν ἀναλυτὸν.

Ἦτο τοιαύτην θερμότητα ἡ βενζίνη ἐξητρίβετο, ὁ δὲ κινητήρ, πυρακτούμενος μᾶς ἠπείλει μὲ δυστύχημα φοβερόν... Μετὰ τὴν τόλμην, τὴν ὁποῖαν μοῦ γνωρίζετε, διέκοψα τὴν ἀνάφλεξιν, ἐσταμά-

νος μᾶς ἠπείλει μὲ δυστύχημα φοβερόν... Μετὰ τὴν τόλμην, τὴν ὁποῖαν μοῦ γνωρίζετε, διέκοψα τὴν ἀνάφλεξιν, ἐσταμά-

(*) Ὑπαινιγμὸς τῆς περιφημοῦ προσφωνήσεως τοῦ Ναπολέοντος ἐν Αἰγύπτῳ: «Στρατιῶται, ἀπὸ τοῦ ὕψους των πυραμίδων τοῦτον, τεσσαράκοντα αἰῶνες σᾶς θεωροῦν!»

Σ. τ. Μ.

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΑΓΩΝΕΣ ΚΑΙ ΠΤΗΣΕΙΣ

Ἀγαπητοί μου,

ΑΣ ἔλεγα προχθές, ὅτι ἡ Ἐθνικὴ Ἐορτὴ ἐπρεπε νὰ ἐορτάζεται μὲ ἔργα. Διὰ

τοῦτο μοῦ φαίνεται ὅτι εἰς τὸν Βῶλον ἐωρτάσθη φέτος καλλιτέρα παρὰ παντοῦ. Τὴν 25ην Μαρτίου ἐγένετο ἐκεῖ ἡ ἐναρξίς των «Ἐλευθερίων». Ἡκούσθησαν βέβαια καὶ λόγοι καὶ ποιήματα, ἀλλ' ἡκούσθη καὶ ὁ κρότος των ὀπλων, ποῦ ἐρριχναν εἰς τὸ σημάδι τὰ παλληκάρια μας. Ἀ, τί ὠραῖος, τί γλυκὺς, τί παρήγορος αὐτὸς ὁ κρότος!... Μὲ τέτοια ἔργα ἐπρεπε νὰ ἐορτάζεται πάντα ἡ μεγάλη μας ἡμέρα. Εἶνε ἀπὸ τὰ ἔργα, τὰ ὁποῖα θὰ μᾶς φέρουν μίαν ἄλλην ἡμέραν, μεγάλην καὶ ἐκείνην, μεγαλύτεραν ἴσως καὶ ἀπὸ αὐτὴν ποῦ ἐορτάζομεν τώρα!...

Δὲν θὰ σᾶς περιγράψω τὰ «Ἐλευθερία» τοῦ Βῶλου, διότι δὲν εἶχα τὴν εὐτυχίαν νὰ παρευρεθῶ. Θὰ σᾶς εἰπῶ μόνον ὅτι πρῶτος νικητὴς ἦλθεν ἕνας φοιτητὴς, ὁ φοιτητὴς τῆς ἱατρικῆς κ. Ἀλεξόπουλος, ἀπὸ τὰ Καλαβρυτα. Καὶ ἡ ὁμάς των φοιτητῶν ἐπίσης ἐνίκησε τὴν ὁμάδα των Εὐελπίδων καὶ των Δοκίμων. Εὐχέων!

Ἡ νίκη των τιμᾶ καὶ τὸ Ἑλληνικὸν Πανεπιστήμιον, καὶ τοὺς φοιτητὰς ὅλους, καὶ τὴν ἑλληνικὴν πνευματικὴν νεολαίαν ἐν γένει, ἡ ὁποία πρέπει νὰ εἶνε πρώτη εἰς ὅλα: καὶ εἰς τὰ γράμματα καὶ εἰς τὰ ὅπλα. Καὶ εἶνε ἀκόμη μία νίκη πολὺ πλέον σημαντικὴ ἀπὸ ἐκείνην ποῦ «κατήγαγον» ἐσχάτως οἱ γλωσσισμῶνες φοιτηταὶ κατὰ των γυδαῖστων καὶ των μαλλιαρῶν. Οἱ μεγαλύτεροι ἐχθροὶ τοῦ ἔθνους δὲν εἶνε οἱ δυστυχεῖς μαλλιαροὶ εἶνε κάποιοι ἄλλοι, πραγματικῶς ἀλλόγλωσσοι καὶ ἀλλόφυλοι, τοὺς ὁποῖους θὰ νικήσωμεν μόνον ὅταν γίνωμεν ὅλοι καλοὶ σκοπεῦται καὶ καλοὶ στρεπτοὶ τῆς πατρίδος...

Ἀς ἐπιστρέψωμεν τώρα εἰς τὰς Ἀθήνας. Ἀλλὰ διατὶ εἶνε σχεδὸν ἐρημὸν αὐτὸ τὸ ὠραῖον ἀνοιξιῶτικον ἀπόγευμα; Διότι ὅλος ὁ κόσμος κατέβη εἰς τὸ Φάληρον διὰ νὰ ἰδῇ τὸ ἀεροπλάνον τοῦ ρώσσου ἀεροπόρου Οὐτότσκιν. Νὰ ἐπιτέλους κ' ἕνα ἀεροπλάνον ποῦ ἐπέταξεν εἰς τὴν Ἑλλάδα!... Εἶνε τὸ πρῶτον ὕστερ' ἀπὸ τόσα γεωπλάνη, ἑλληνικά καὶ ξένα, τὰ ὁποῖα ἀδίκως ἐξεσκήκωναν κάθε τὸσον τὸν κόσμον. Οἱ Ἀθηναῖοι καὶ οἱ Πειραιεῖς τὸ ἀπῆλυσαν τρία ἀπογεύματα κατὰ σειράν. Καὶ ἦτο πραγματικῶς κατὰ σειρὰν!

Ἐκκινοῦν ἀπὸ τὴν πλατεῖαν τοῦ Νέου

Φαλήρου, ἐξετελεῖ ὠραιοτάτας πτήσεις, ὑπεράνω θαλάσσης καὶ ξηρᾶς, ἀμύλλω- μένας, κατὰ τὴν εὐκολίαν τοῦλάχιστον καὶ τὴν ἀκρίβειαν, πρὸς τὰς καλλιτέρας πτήσεις... τοῦ Κρᾶ-Κρᾶ. Εἰς μίαν ἐξ αὐτῶν παρέλαβε καὶ ἕνα Ἑλληνα ἐπιβάτην, τὸν κ. Κωνστ. Μάνον, ποιητὴν, πολεμιστὴν ἄλλοτε τῆς Κρήτης καὶ σήμερον βουλευτὴν Ἀττικῆς. Ὁ τολμηρὸς αὐτὸς καὶ ἀφοβὸς ἀνθρωπὸς εἰμπορεῖ νὰ καυχᾶται ὅτι εἶνε ὁ πρῶτος Ἕλληνας ποῦ ἐπέταξε, τοῦλάχιστον εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἡ, ἂν προτιμᾶτε, ὁ δεῦτερος μετὰ τὸν Ἰκαρόν. Τὸ λέγει καὶ ὁ ἴδιος εἰς μίαν ὠραίαν ἐπιστολήν, τὴν ὁποῖαν ἐγράψε διὰ τὰς «Ἀθῆνας». Ἰδοὺ μερικαὶ περι- κοπαί:

«... Εἶμαι εὐτυχὴς, ὅτι ἀπὸ των καίρων τοῦ Ἰκαροῦ εἶμαι ὁ πρῶτος Ἕλληνας ποῦ διέσχισε τὸν γαλανὸν αἰθέρα! Ἐκείνο ποῦ ὠνευρέθη εἰς τῆς παιδικῆς μας φαντασίας τὰ πλάσματα, δὲν εἶνε πλέον ὄνειρον: ὁ ἀνθρώπος πετᾷ!

«... Τίποτε ἄλλο εἰς τὸν κόσμον αὐτὸν των ὠραίων δὲν δίδει τὸ συναίσθημα τῆς ἐλευθερίας περισσότερον ἀπὸ τὰ πτερὰ. Ὁραλὰ, ὁραλὰ, εὐγενικά, διασχίζεις τὸ διάστημα, χωρὶς κλονισμοῦς, χωρὶς προστριβᾶς, χωρὶς σκόνῃ.

«... Διὰ σὲ ἀνοίγουν ἐλευθεροὶ οἱ δρόμοι τῆς στερεᾶς καὶ τῆς θαλάσσης καὶ το χρῶμα τοῦ πελάγους σοῦ προσμειδᾷ βαθύτερον. Εἶσαι ὁμοῖος μὲ τὰ ὠραῖότερα πλάσματα, μὲ τὰ σύννεφα, μὲ τὰ πουλιά, μὲ τὰς πεταλοῦδες.»

Εἰς αὐτὰ εἶνε συμφωνητάτος βέβαια καὶ ὁ μικρὸς φίλος μας Λουκιανὸς, τοῦ ὁποῖου σᾶς διασκεδάζουν ὅλον ἐν αἱ φανταστικαὶ περιπέτειαι. Σᾶς εὐχομαι ὁλοψύχως καὶ «στὰ δικὰ σας»... πετάγματα, τὰ ὁποῖα, μὲ τὰς καταπληκτικὰς προόδους τῆς ἀεροπλοΐας, δὲν θὰ γένησιν βέβαια, καὶ

Σας ἀσπάζομαι ΦΑΙΔΩΝ

ΤΟ ΣΥΝΝΕΦΟ

Ἀπλώσε τὸ σύννεφο

ἵσκιον νὰ δροσίῃ
κι' ὁ ἀνὴρ του ἐβάρυνε,
γὰ νὰ ψυχάλῃ.

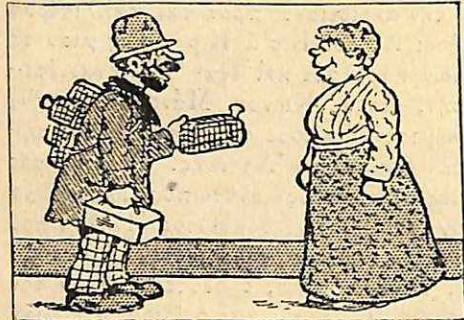
Τὰ βορᾶκια ἱσκιάζονται,
ἀλλὰ φωτισμένα.

Τ' ἀνθὲ ἀναθυρρεῦνται,
ποῦ μείναν κλεισμένα.

Γρήγορα τὸ σύννεφο
τὰ οὐράνια τρέχει,
κι' ὅπου ἀπάνω ἀπλώνεται
ἀπὸ κάτω βρέχει.

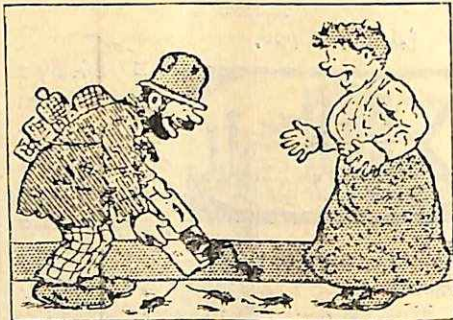
ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΩΡΑΪΤΗΣ

ΝΑΙ, ΑΛΛΑ ΔΕΝ ΕΧΟΜΕ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ ΠΟΝΤΙΚΟΥΣ...

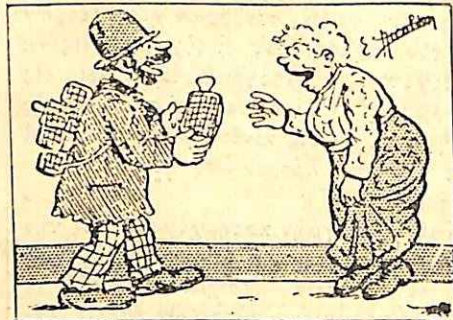

— Πάρε, κυρά μου, καμιά φάνα. Είνε καλές και φτηνές. Μόνο έδωμηντα λεπτά ή μία. Χάρισμα!

— Ναι, ανθρωπέ μου, αλλά δεν έχομε στο σπίτι ποντικούς. Τι νά σου κάμω!..

— Πώς; δεν έχετε στο σπίτι ποντικούς; Μπα! (Εγώ νά σας κάμω νά έχετε!) Και ό πωλητής των ποντικοπαγίδων, ανοίγει άμέσως ένα κουτί, από τό όποιον όρμουσιν και τρυπώνουν στο σπίτι ένα σωρό ποντικούς!

— Η κυρία γίνεται έξω φρενών.

— Παληάνθρωπε! τού φωνάζει, κακούργε, δολοφόνε!.. Οά φωνάξω την άστυνομία! Νά, πάρε έδωμηντα λεπτά και δός μου μια φάνα!.. Βίγχε, δεν είχες, τό κατάφερες!..

ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΣ ΚΟΡΜΑΣ

[ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ JULES CHANCEL]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ' (Συνέχεια)

Περίληψις των προηγουμένων: — 'Ο μικρός Λουδοβίκος Κορμάς κρατείται εις την φυλακήν. Τόν ήσαν εις τό υπόγειον, όπου έγεινεν ή κατά του Ναπολέοντος άπόπειρα, και ενόμισαν ότι αυτός, όργανον των συνωμοτών, είχαν άνάγκη τό φυτίλι του βαρβέλου με την πυρίτιδα. Είς μάτην διεμαρτύρετο, λέγων ότι μετέβη εις την οικίαν διά νά προλάβη τό εγκλήμα και νά σώση τόν Πρότον Υπατον. Κανείς δεν τόν έπίστευεν. Είς την τραγικήν αυτήν θέσιν και εις την φοβεράν φυλακήν της Κονισερζερι εύρισκόμενος, μόλις συνήλθεν όλλγον, έγραψε προς την μητέρα του, την Λευκοθεαν και την κυρίαν Σάν-Ζέν.

Την τελευταίαν αυτήν ό δυστυχής Λουδοβίκος ικέτευε νά επέμβη, διά του συζύγου της, του στρατηγού Λεφέμπρ, ώστε νάναγκωρισθ ή άλώωτης του. Η έπιστολή του, έκτενής, διηγουμένη λεπτομερώς όλην την ιστορίαν, άρου άνεγνωσθή φυσικά υπό της Άστυνομίας, διεβιβάσθη προς την κυρίαν Σάν-Ζέν, καθ' ήν στιγμήν ή καλή νοικοκυρά, πεσμένη με τά τέσσαρα εις τό μέσον της αίθούσης, έδειχνεν εις τόν υπηρέτην της πώς τρίβουν και γυαλίζουν τό παρκέτον.

Ητο με μίαν άσπρην καμίζόλαν, κόκκινη, ιδρωμένη, άνάμалη αλλά κατευχαριστημένη. Και ένώ ό υπηρέτης ήγωνίζετο νάποσπάση από τά χέρια της κυρίας του τάς βούρτσας και τά πανιά, ή καλή στρατηγίνα έπέμενε νά του δείχνη τί όα πη «κασσιόρειο γυάλισμα», διά τό όποϊον άλλως τε ό υπηρέτης δεν είχε καμμίαν αντίρρησην, διότι, πραγματικώς, τά μέρη του παρκέτου, τά όποια είχε περάσει ή κυρία Σάν-Ζέν, έλαμπαν ως καθρέπται.

Ηναγκάσθη νά διακόψη την έργασίαν της, όταν ό θαλαμηπόλος ειςήλθε, κρατών φάκελλον επί δίσκου, και ειπε:

— Ένα γράμμα από την Κονισερζερι διά την πολιτίδα στρατηγίναν.

— Φέρ' το 'δώ λοιπόν, κουνενέ! τί κάθσαι κε! σά νά σε κάρφωσαν στο πάτωμα; άνέκραξεν ή ανυπόμονος κυρία Σάν-Ζέν.

Μόλις έρριψε βλέμμα επί της έπιστολής, άμέσως άνεγνώρισε τόν χαρακτήρα.

— Διάβολε! ειπεν' είναι από τόν κακόμοιρο τό Λουδοβίκο.

Και άποσφραγίσασα με βίαν την έπιστολήν, ήρχισε νά την διαβάξη.

Ευθύς από τάς πρώτας γραμμάς, τό πρόσωπόν της έφωτίσθη και εκτύπησε με τόν γρόνον της τό τραπέζι. Τό τράνταγμα έκαμε νά πέσουν τρία-τέσσαρα φλυζάνια από πορσελάναν των Σεβρών' αλλά ή στρατηγίνα χωρίς νά δώση καμμίαν προσοχήν, άνέκραξε περιχαρής:

— Καλά τό έλεγα εγώ πώς είναι άθώο τό παιδί! 'Α, μά δεν πρέπει νά μείνη ούτε ώρα άκόμη φυλακισμένο, και νά μή με 'πουν πιά Κατερίνα, άν δεν τόν βγάλω από την Κονισερζερι. Έστω και άν είναι άνάγκη νά ύπάγω μόνη μου νά ιδώ τόν Βοναπάρτη!

Άμέσως ή πρόην καντινιέρα έτρεξεν εις τό γραφείον του συζύγου της, όπου ειςέβαλεν ως βόμβα.

Ο στρατηγός ειργάζετο με τούς άξιωματικούς του. Και πριν προσβήσθ νά εκδηλώσθ την εκπλήξιν του διά την άποτομον αυτήν ειςβολήν, ή σύζυγός του τώ ειπε:

— Σήκω, σήκω, Λεφέμπρ! Χόπ! Άφισε τά χαρτιά σου, φόρεσε τό καπέλο σου με τό πτερό και ή 'στολή σου νούμερο ένα, και έλα μαζί μου.

— Ποϋ, παρακαλώ;

— Στο Κεραμεικό.

— Στο Κεραμεικό; Και γιατί;

— Νά παρακαλέσωμε τόν Βοναπάρτη νάποφυλακίσθ τό μικρό Λουδοβίκο Κορμά, τό φαντάρο σου.

— Τρελλάθηκες, Κατερίνα; αυτό τό βρωμόπαιδο, πού άπεπειράθη...

— Καλέ τί άπεπειράθη και κολούκ-

θια! άνέκραξεν ή κυρία Σάν-Ζέν. Διάβασε αυτό τό γράμμα, και όα ίδησ ότι τό βρωμόπαιδο πού ειπες, είναι ένας άγγελος, ό όποιος έσωσεν άπεναντίας τη ζωή εκείνου πού τόν κατηγορούσιν τώρα ότι ή-θέλησε νά τόν σκοτώσθ.

Ο Λεφέμπρ έπήρε την έπιστολήν, την εδιάβασε, την εξαναδιάβασε, έσκέφθη, και επιτέλους ειπεν:

— Άν τά πράγματα συνέβησαν έτσι όπως τά διηγείται, διαφέρει' αλλά ποιος μάς έγγυάται ότι λέγει την αλήθειαν;

— Εγώ! άνέκραξεν ή κυρία Σάν-Ζέν. Τό ξεύρω, τό αισθάνομαι και είμαι βεβαία ότι ό Βοναπάρτης όα πεισθ.

Ο στρατηγός δεν συνήιζε νάνοίσταται εις τάς επιθυμίας της στρατηγίνας, και μολονότι όα έποτιμοϋσε νά μήν άναμιχθ ή εις αυτήν την ύπόθεσιν, διέταξε νά ζεύσουν διά νά συνοδεύσθ την σύζυγον του εις τό Κεραμεικό.

Εφθασαν μετά έν τέταρτον της ώρας και δεν ήναγκάσθησαν νά περιμείνουν πολύ εις τόν αντιθάλαμον, διότι κατ' άρχήν ό Βοναπάρτης έδέχετο τούς στρατηγούς του εις οιαδήποτε ώρα. Ειςήχθησαν λοιπόν άμέσως εις τό δωμάτιον, τό όποϊον ό Πρότος Υπατος είχε κάμη γραφείον του, παρά τό περίπτερον του Φλόρ. Δεν ήτο πολύ ευρύχωρον κ' έφωτίζετο από έν μόνον παράθυρον, τό όποϊον έβλεπε προς τόν κήπον.

Ο Βοναπάρτης εκάθητο ένώπιον θαυμασίου γραφείου από ροδόξυλον, τό όποϊον άνήκεν άλλοτε εις τόν Λουδοβίκον ΙΣ'. Και άνεγίνωσκε, με τό μολύδι εις τό χέρι, έν έγγραφον, τό όποϊον άπετελείωσε, χωρίς νά προσέξη εις την είσοδον του στρατηγού και της στρατηγίνας. Μετά τούτο έταινε την χείρα εις τόν Λεφέμπρ, και ιδών την κυρίαν Σάν-Ζέν, την όποιαν δεν έπερίμενε βέβαια, έσηκώθη ευγενώς και με κάποιαν ειρωνείαν ήρώτησεν:

— Είς τί όφείλω, κυρία, την τιμήν της έπισκέψεώς σας;

— Είς τί όφείλω, κυρία, την τιμήν της έπισκέψεώς σας;

— Είς τί όφείλω, κυρία, την τιμήν της έπισκέψεώς σας;

— Είς τί όφείλω, κυρία, την τιμήν της έπισκέψεώς σας;

— Είς τί όφείλω, κυρία, την τιμήν της έπισκέψεώς σας;

Η πρόην καντινιέρα, ή όποια, ως γνωστόν, δεν ήξευρε καλά τάς ώραιάς φράσεις της έθιμοτυπίας; έποτιμήσε κατά την συνήθειάν της νά έλθη, κατ' ευθείαν εις τό θέμα και άπήντησε:

— Πολίτα Πρότε Υπατε, έρχομαι νά σας παρακαλέσω νά διατάξετε άμέσως νάποφυλακισθ ήνα παιδί, τό όποϊον κρατείται άδίκως.

— Μπα, μπά, έκαμεν ό Βοναπάρτης εκπληκτός διά τόν άσυνήθη αυτόν τόνον και περί τίνος πρόκειται;

— Περί του Λουδοβίκου Κορμά. Είναι παίς του στρατού εις τό σύνταγμα του συζύγου μου.

Είς τό όνομα τούτο τά χείλη του Πρώτου Υπατου συνεσπάρσθησαν έλαφρώς, αλλά, έπειδή άγαπούσε πολύ τόν Λεφέμπρ, κατέστειλε κίνημα όργης και ειπε ξηρώς:

— Δεν έπερίμενα, κυρία, νά ιδώ την σύζυγον ενός των καλλιτέρων μου φίλων νά μεσιτεύη ύπέρ του μικρού κακούργου,

ό όποιος άπεπειράθη νά με δολοφονήσθ. Είς την άπάντησιν αυτήν, ή κυρία Σάν-Ζέν δεν ήμπόρεσε νά κρατηθ.

— Μά έδω είναι ίσα-ίσα πού δε συμφωνούμε καθόλου! άνέκραξε.

Ο Λεφέμπρ έπατοϋσεν εις άναμμένα κάβουνα. Εφοβείτο μήπως ή σύζυγός του ήθελε παραφερθ, κατά την συνήθειάν της, και ήγωνίζετο με νεύματα και σκουντήματα νά την ήσυχάσθ. Άλλά πού!

Άμα ή γλωσσίστα της κυρίας Σάν-Ζέν έπαίρνε δρόμον, κανείς εις τόν κόσμον δεν ήτο ικανός νά την σταματήσθ.

Απότομος, άψηφούσα τάς παρατηρήσεις του συζύγου, άψηφούσα αυτό άκόμη τό όξύ, τό τρυπανοειδές βλέμμα του Ναπολέοντος, ή στρατηγίνα εξήκολούθησε:

— Άν ήταν έτσι, πολίτα Πρότε Υπατε, μάλιστα, όα είχατε δικήν άν τό παιδί αυτό ήταν κακούργος, όπως είπατε, τί διάβολο! ποτέ δε θάρχόμουν νά σας

(*) 'Ιδε εικόνα προηγ. φύλλου σελ. 136.

παρακαλέσω εγώ. Άλλά δεν είναι! κάθε άλλο! άπεναντίας μάλιστα!

— Πώς άπεναντίας; ήρώτησεν ό Βοναπάρτης, τί έννοείτε;

— Έννοώ και θέλω νά 'πώ, άπήντησεν ή κυρία Σάν-Ζέν, ότι όχι μόνον αυτό τό παιδί δεν ήθέλησε νά σας σκοτώσθ, αλλά σας έσωσε και την ζωή.

— Όχι δά! άνέκραξεν ό Πρότος Υπατος άνορθών τό σώμα' καμμία άναφορά, καμμία κατάθεσις δεν άναφέρει τέτοιον πράγμα. Είδα όλη τη δικογραφία!

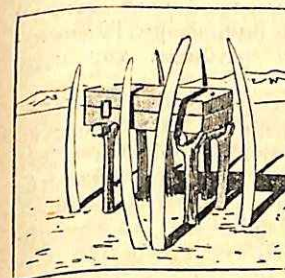
— Μά φυσικώτατα! ύπέλαβε θριαμβευτικώς ή στρατηγίνα' οι άστυνομικοί, για νά σας πουλήσουν δούλεψι, σας τά έκουσαν όλα κ' έφυλάκισαν τό δύστυχο παιδί με τη σκέψη: Όα μάς βοηθήσθ ίσως νά βρούμε τούς άλλους, τούς άλλθινοϋς. Καταδεχθήτε, πολίτα Υπατε, νά διαβάσετε αυτό τό γράμμα, και όα καταλάβατε.

(Επεται συνέχεια)

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ

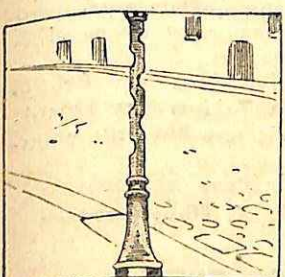
Οι τάφοι των Έσκιμών

Επειδή εις την χώραν των Έσκιμών ή γή είναι παγωμένη εις μέγα βάθος, άποβαίνει δύσκολος ή άνορθωσις λάκκων.

Διά τούτο οι νεκροί εκτίθενται επάνω εις ικριώματα, κλεισμένοι έντός κιβωτίων χονδροειδών. Τό δε ικριώμα περιβάλλεται με όστρα φαλαίνης, φυτευμένα έν ειδή κιγκλίδων. Ένα τοιοϋτον περίεργον ύπερβόρειον τάφον παριστά ή άνωτέρω εικών.

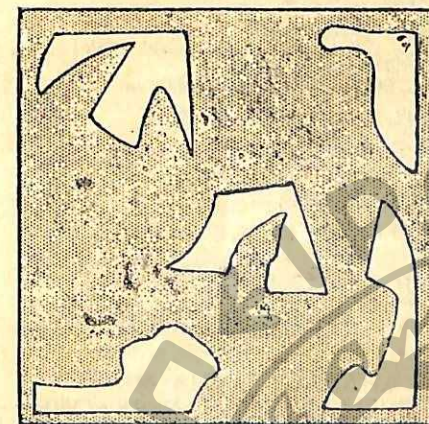
Από την Πορτογαλλικήν Έπανάστασιν

Η εικών αυτή, από ζωτογραφίαν, παριστά ήνα φανάρι της Λισαβώνας, παραμορφωμένον από τας σφαίρας της Έπαναστάσεως. Ός βλέπετε, αι σφαίραι τό επλήρωσαν κατά πολύ περίεργον τρόπον, τό δε περιεργότερον είναι ότι, με όλας του τάς πληγάς, τό πολυπαρές αυτό φανάρι κατώρθωσε νά μείνη όρθιον.

Έβδομαδιαίοι Διαγωνισμοί

Α') Παίγνιον

Νά κόψετε αυτά τά πέντε κομμάτια και νά τά συναρμολογήσετε εύτω πώς, ώστε νάποτελεσθ ήν τέλειον τετράγωνον. Τό τετράγωνον τούτο όα σχηματίσθ, εις τό μέσον του κενόν, έχον τό σχήμα κεφαλής γνωστοτάτου τετραπόδου.

Β') Πρόβλημα

(Έσθήλη υπό του Καλού Σαμαρείτου)

Είς την θέσιν των άστερίσκων νά τεθούν οι αριθμοί 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 και 0, εύτως ώστε εις έκαστην πλευράν του τριγώνου τό άθροισμα νά είναι πάντοτε 20.

Δήλωσις: Κάθε συνδρομητής, άγοραστής ή άναγνωστής της Διαπλάσεως, από τάς Άθηνάς, τάς Έπαρχίας και τό Έξωτερικόν, είμπορεί νά στείλη τάς λύσεις εις τό γραφείον μας (38, όδός Ευριπίδου), συνοδεύων την άποστολήν του με μίαν δεκάραν ή με ένα δεκάλεπτον γραμματόσημον. Τά όνόματα όλων των λύτων θα δημοσιευθών. Αναλόγως δε του ποσού τό όποϊον θάποτελεσθ από τά δεκάλεπτα, όα έγγραφώμεν και πάλιν διά κλήρου μερικους λύτας ως συνδρομητάς της Διαπλάσεως δωρεάν, τόν πρώτον κληρωθόσημον δι' έν έτος, τούς δε λοιπούς δι' έξαμηνίαν ή τριμηνίαν. (Έάν κληρωθ ή συνδρομητής, ή συνδρομή του θα παραταθ).

Λύσεις του Προβλήματος και του Παίγνιου του 16ου φυλλαδίου

α') 'Ιδού οι δύο τρόποι κατά τούς όποιους είμπορούν νά τοποθετηθών τά 10 ποτήρια, κατά τούς όρους του Προβλήματος.

β') Αί ζητούμεναι λέξεις είναι: 'Ιδου-κος, πόλος, Θουκυδίδης, Τερψιχόρη, γρίφος.

146 τὸν 'Ο-
δηγὸν τοῦ

ΣΕΛΙΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

Συνδρομή
τοῦ, Κεφ Β

ΑΦΑΝΗΣ ΠΟΝΟΣ

Κάτω 'στὴ σκοτεινὴ ἀποθήκη τῶν ἀλεύρων, ἓνα δυστυχισμένο πλάσμα γυρίζει ἀνήσυχο καὶ προσπαθεῖ νὰ βρῇ μέρος νὰ φύγῃ. Εἶνε μὴ γὰρ ποὺ ὁ χοινοδὸς ὑπάλληλος ἐκλείδωσε μέσα γιὰ τὰ ποντίκια. Ἡ μεγάλη ἀνησυχία καὶ τὰ ἀπελπιστικά νιαουρίσματα δείχνουν ὅτι τὸ ζῷο ὑποφέρει πολὺ. Συλλογίζεται τὰ μικρά του παιδιὰ ἀφιμένα μόνον τῶν σὲ μιὰ γωνία τοῦ μαγειριοῦ. Πῶς θὰ πεινοῦν! Ἀχ! ἂς μπορούσε νὰ τρέξῃ σιμά τῶν νὰ τὰ χορτάσῃ καὶ νὰ τὰ ξεστάῃ, ἀλλὰ πῶς; ἂν μπορούσε νὰ διμυλίσῃ, θὰ ἔλεγε εἰς τὸν ἀνθρώπον ἐκεῖνον ὅτι ἔχει μικρά καὶ θὰ τὸν παρακαλοῦσε νὰ μὴ τὴν κλειδώσῃ. Ἀλλὰ τὸ καίμενα τὰ ζῷα δὲν μποροῦν νὰ μιλοῦν! Ὁ πόνος τῆς γάτας εἶνε μεγάλος. Ἀπελπισμένη τώρα φωνάζει μὲ τὴν παραπονιάρικα τῆς φωνῇ. «Σκληροὶ ἄνθρωποι! ὁ Θεὸς δὲν ἔδωσε εἰς τὰ ζῷα φωνή, ἀλλὰ ἔδωσε εἰς σὰς λογικοὺς. Καὶ μὲ αὐτό, ἂν ἠθέλατε, θὰ μπορούσατε νὰ σκεφθῆτε ὅτι ἔχουν καὶ τὰ ζῷα ἀνάγκας καὶ ὅτι καὶ αὐτὰ δὲν εἶνε πλάσματα ἐλεύθερα. Ὅ, τι δὲ δὲν θὰ μπορούσαν αὐτὰ νὰ σὰς ἐκδηλώσουν μὲ τὴ φωνὴ τῶν, θὰ μπορούσατε σὰς νὰ τὸ ἐνηνοῦσε μὲ τὸ λογικὸ σὰς». Ἀλλὰ ποῖος τὴν ἀκούει; ἢ καὶ ἂν τὴν ἀκούῃ, ποῖος τὴν ἐννοεῖ;

Βάρκα τοῦ Κανάρη

ΑΓΓΛΙΚΟΝ ΦΙΛΟΔΩΡΗΜΑ

Μόλις κατήλθεν ἀπὸ τὴν Ἀκρόπολιν ὁ διάσημος Ἀγγλὸς ἀρχαιολόγος Σέρ Τζὼν Πέφφσον καὶ ἰδωμένος, κοιρασμένος, πενιρασμένος, εἰσώρμησεν εἰς ἓν ἐστιατόριον τῆς ὁδοῦ Ἀθηνᾶς, ἐρρίφθη πρὸ μιᾶς τραπέζης καὶ ἐξήγησε μίαν σούπαν.

— Ὁλ-ράϊτ, εἶπε τὸ γκαρσόνι, τὸ ὁποῖον ἐμυρίσθη γενναῖον φιλοδώρημα. Ἐσπευσεν ἀμέσως καὶ ἐντὸς δύο λεπτῶν ἐσερβίριζε μετὰ πολλῶν καὶ μεγάλων υποκλίσεων τὴν ζητηθεῖσαν σούπαν.

Ὁ Ἀγγλὸς ἀνέμενε ἡσυχῶς τὸ τέλος τῶν υποκλίσεων καὶ κατόπι, μετὰ τῆς μεγαλειτέρας ἀταραξίας, λέγει εἰς τὸ γκαρσόνι:

— Ντὲν μπορεῖ ἐγὼ φάγῃς αὐτὸ σούπα.

— Ὁλ-ράϊτ, νὰ σὰς τὴν ἀλλάξουμε, Μυλόρδε.

Ἐφθάσεν ἡ νέα σούπα, ἀλλὰ καὶ πάλιν ὁ Ἀγγλὸς, μετὰ πάροδον δευτερολέπτων τινῶν, δηλώνει:

— Ντὲν μπορεῖ ἐγὼ φάγῃς οὔτε αὐτὸ σούπα.

— Μὰ γιατί;

— Ντὲν μπορεῖ...

Τὸ γκαρσόνι ἤρχισε νὰ τὰ χάνῃ, ἐκάλεσε τὸν Διευθυντὴν καὶ ἔφεραν ἐκ τρίτου ἄλλην σούπαν. Ὡς χορηγισμένος ὁμοῦ φωνογράφος, ὁ Ἀγγλὸς ἐπαναλαμβάνει:

— Ντὲν μπορεῖ ἐγὼ φάγῃς οὔτε αὐτὸ σούπα.

Τὸ πρῶμα ἐγένετο κωμικόν, τὸσον

ὥστε τὸ μαγκόπαιδο ὁ Νώντας, ὁ ὁποῖος ἂν ἔξω ἀπὸ τὸ παράθυρον παρηκολούθησεν ὅλην αὐτὴν τὴν ἱστορίαν, ἔβαλε τὰ γέλια καὶ τοὺς ἐφώνασε δυνατὰ:

— Μὰ δὲν τοῦ φέρνετε καὶ ἓνα κουτάλι τοῦ χριστιανοῦ;

Ὁ Διευθυντὴς ἐβρυχήθη, τὸ γκαρσόνι ἐτασκόθη νὰ φέρῃ κουτάλι, ὁ Ἀγγλὸς, ὡς νὰ μὴ συνέβῃ τίποτε, ἤρχισε νὰ ροφᾷ τὴν σούπαν του καὶ... τέλος, ἀφοῦ τὴν ἔφαγεν, ἐπλήρωσε τὸ ἀντίτιμόν τῆς, ἐσηκώθη καὶ μὲ μίαν βαθεῖαν ὑποκλίσιν προσέφερεν εἰς τὸ γκαρσόνι τὸ κουτάλι ἀντὶ ἄλλου τινος φιλοδοξήματος.

Ὁ Νώντας ἀκόμη γελά.

Βασίλισσα τῶν Ζιζανίων

ΤΟ ΕΡΗΜΟΚΛΗΣΙ

Τοῖχοι πεσμένοι

Καὶ σθυσμένες ἡ εἰκόνες.

— Τὲς 'σβύσαν οἱ αἰῶνες

Οἱ περασμένοι. —

Γύρω σκοτάδι.

Μισὸ φεγγάρι

'Επὶ γαίαν νὰ δῶσῃ

Καὶ τριγυρίζαν 'ξὸ ξωκκλήσι

Ξωτικά τοῦ Ἀδῆ

— Μόνοι προσκυνητὲς. —

Ἡ θάλασσα μουγκρίζει

Καὶ ὁ 'βροχὰς σφυρίζει,

— Εἶνε οἱ ψαλτᾶδες, —

Κ' εἰκόνες σκοτεινές,

Γερμάτες μὲ μυστήριον καὶ χάρι,

Στοὺς τοίχους ζωγραφίζει τὸ φεγγάρι

Μὲ τὲς σκιές.

Κυματίζουσα Κυνόλεονος

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΜΙΑΣ ΚΑΡΦΙΤΣΑΣ ΜΕ ΜΙΑΝ ΒΕΛΟΝΗΝ

Ἀπάντησις: Ἡ βελὼν πρὸς τὴν καρφιτσαν.

Ζητεῖς νὰ σὲ συμβουλευθῶ; Εἶνε πολὺ ἀργά... Νὰ σὲ λυπηθῶ καὶ νὰ σὲ παρηγορήσω; Δὲν εἰσεύρω νὰ λυποῦμαι διὰ δυστυχήματα ποῦ τὰ ἐπροξένησεν ἡ μεταοδοσία καὶ δὲν εἰσεύρω πῶς νὰ τὰ παρηγορήσω. Ζηλεῖς, λέγεις, τὴν τύχη μου; Ἀλλοίμονον! Δὲν εἶνε τοῦτο ἐντελὲς ἀκριβές, διότι — ἐνθυμοῦμαι —

μου ἔλεγε συχνὰ τοὺς πόθους τῆς νεανικῆς σου ἡλικίας: Αἱ ἐπιθυμίαι σου ἦσαν νὰ εἶσαι παντοεινὰ ὡραία διὰ νὰ διὰ γῆς βίον τέρψεως καὶ χαρᾶς. Εἰσηκούσθησαν. Περιφρονούσες τὴν ἐργατικὴν καὶ χρησίμον ζωὴν δὲν λησμονῶ πόσες φορές μου διηγήσας τὰς ὡραίας συναναστροφὰς ὅπου παρευρίσκεσο, χωρὶς ποτὲ νὰ σκεφθῆς ὅτι μ' ἔκαμες ἴσως νὰ λυπηθῶ διὰ τὰς διασκεδάσεις ποῦ δὲν ἐγνώριζα. Δὲν θὰ παρεδέξω ποτὲ τὴν ταπεινὴν τύχην μου. Ποτὲ δὲν ἠθέλησε νὰ μὲ ἀκούσῃς ὅταν σοῦ ἔλεγα ὅτι ἡ ὁμορφία εἶνε τὸσον ἐφήμερος ὅσον καὶ ἐπικίνδυνος, ὅτι ἡ μεταοδοσία εἶνε κα-

κὸς σύμβουλος καὶ ὅτι ἡ ἐργασία εἶνε εἰς αὐτὸν τὸν κόσμον ὁ αἰώνιος φύλαξ τῆς ἀρετῆς. Δὲν ἔδιδες σπουδαιότητα εἰς τοὺς λόγους μου, λέγουσα ὅτι εἶχα ἰδέας ἐσφαλμένας καὶ περιουσιμένας ἐνεκα τῆς ταπεινῆς μου θέσεως.

Τί δύναμις νὰ σοῦ εἴπω σήμερον;

Τίποτε δυστυχῶς! Τὸ μόνον ποῦ σοῦ συνιστῶ εἶνε ἡ ὑπομονή.

(Mme E. Raymond.) Ἐξόριστος Ἀρθίς

ΤΟ ΛΟΥΛΟΥΔΙ

Μικρὸ λουλουδί εἶχε φυτρώσει στὰ πλάγια ἐνὸς βράχου. Ὁ βράχος ἦταν ὑψηλὸς πολὺ καὶ γλυστερός. Σ' ἓνα του βαθύλωμα ὑπῆρχε λιγάκι χῶμα καὶ ἐκεῖ ἄρχισε νὰ ξῇ τὸ λουλουδί... Ἦταν μικρὸ πολὺ ἀκόμα καὶ ἀσημαντὸ, εἶχε δύο-τρία μόνον φυλλαράκια καταπράσινα, ποῦ ἐσεῖοντο μὲ χάρι, ἅμα τὰ κτυποῦσε ὁ ἀέρας τοῦ βουνοῦ. Μεγάλωνε τὸ λουλουδί καὶ ἄλλα φύλλα...

Εἶχε πῶς μεγαλώσει ἀρκετὰ ὥστε νὰ βγαίνῃ ἐξω ἀπὸ τὸ βαθύλωμα. Τί ὁμορφα ποῦ ἐγυάλιζαν τὰνθάκια του στὸν ἥλιο!...

Ὅταν ἔβρεχε, τὰ φυλλάκια του ἐζάρωναν σὰν ἀπὸ φόβο... Ὅταν ὁμοῦ ἔπαυε ἡ βροχὴ, ἔπαινε τὸ λουλουδάκι ζωὴ καὶ φαίνονταν πῶς καμαρωτὸ ἀπὸ τὰς ἄλλες φορές. Ἀπαλά, ἀπαλά τὸ φυτοῦσε τὸ ἀποβροχήσιο ἀεράκι καὶ τὸ λουλουδί μὲ τὰ γυροῖματά του ἐχαίρειτ'ε τὴν φύσιν...

Μιὰ μέρα τὸ λουλουδί, σὰν νάρκωσθησε, δὲν φαίνονταν χαρωπὸ ὅπως ἄλλοτε... τὰ φύλλα του ἦσαν πεσμένα... Πέρασε καιρὸς καὶ τὸ φτωχὸ λουλουδάκι ἐγενε ἀγνώριστο... τὰ φυλλαράκια του ἦσαν κατακίτρινα καὶ κατὰξερα... τὸ λουλουδί ξεψύχαγε...

Βορρῆας ἐφύσηξε καὶ ἄρπαξε τὰ ξερά του φυλλάκια καὶ τὰ σκόρπισε...

Ριγολέττος

ΑΓΑΠΗ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΓΟΝΕΙΣ

Ἡρώτησέ τις τὸν Γκαγιάρε ποῖα ἦτο ἡ εὐτυχεστέρη ἡμέρα τοῦ βίου του. Οὐ-τος, ἀντὶ ν' ἀναφέρει ἡμέραν τιμῶν καὶ θριάμβων, ἀπήντησε μετὰ τόνου εὐλικρινοῦς συγκινήσεως:

— Ἡ ἡμέρα ἐκεῖνη κατὰ τὴν ὁποίαν κατάρθωσα νὰ ἐξασφαλίσω ὅτι ἔχρησά-ζετο εἰς τοὺς γονεῖς μου διὰ τὰ γηρα-τεῖά του.

Ὁ Γκαγιάρε ἀπέθανε πλουσιώτατος.

Φ. Χ. Μουχτόπουλος

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Εἰς τὸν Κινηματογράφον, ἡ Ἑθνικὴ Ση-μαία πρὸς τὸν πατέρα τῆς:

— Τέλειωσαν, μπαμπά;

— Ὁρί, παιδί μου, ἔχει ἀκόμη μιὰ ταινία.

— Ὁρί, καλὲ μπαμπά! ἢ καραμέλες!...

Ἐστᾶλη ὑπὸ τῆς Σημαίας τοῦ Ἀβέρωφ

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ 125^{ος}

Λύσεις Πνευματικῶν Ἀσκήσεων ἐξ ὧων θὰ δημοσιευθῶν εἰς τὰ φυλλάδια τῆς «Δια-πλάσεως τῶν μὴρῶν Ἀπριλίου, Μαῖου, Ἰουνίου καὶ Ἰουλίου 1911.

Μία προσθήκη εἰς τοὺς ὅρους

Ἀπὸ σήμερον ἀρχίζει ὁ νέος 125^{ος} Δια-γωνισμὸς πρὸς εὐρεσιν τῶν Λύσεων Πνευμα-τικῶν Ἀσκήσεων.

Εἰς τοὺς Διαγωνισμοὺς τῶν Λύσεων δὲν ἐ-πετρέπετο ἕως τώρα νὰ λαμβάνουν μέρος (σω-ρεάν), παρὰ μόνον συνδρομηταὶ καὶ ἀδελφια τῶν, ἔχοντες ἐγκεκριμένον ψευδώνυμον.

Ἀλλ' εἰς τὸν σημερινόν Διαγωνισμὸν ἐπι-τρέπεται νὰ λάβουν μέρος, ἐκτὸς αὐτῶν, καὶ οἱ λοιποὶ συνδρομηταὶ καὶ τὰδελφια τῶν, οἱ μὴ ἔχοντες ψευδώνυμον, ὑπὸ τὸν ὄρον μόνον ὅτι αὐτοὶ πρέπει νὰ συνοδεύουν καθεὶ των λυσό-χαρτον μ' ἓν δεκάλεπτον γραμματόσημον.

Ὅσοι ἐπιθυμοῦν νὰ διαγωνισθῶν, οφείλουν πρῶτα νὰ προμηθευθῶν ἀπὸ τὸ Γραφεῖον μου τὸν ἀπαιτούμενον Χάρτην τῶν Λύσεων.

Τοὺς λοιποὺς ὅρους τοῦ Διαγωνισμοῦ εὐρί-σκειτε ἐν ἐκτάσει εἰς τὸν Ὁδηγὸν τοῦ Συνδρο-μητοῦ (Κεφ. Δ'). Βραβεῖα δὲ θάπονεν μὴδὲν τὰ ὁρισμένα διὰ τοὺς Μεγάλους Διαγωνι-σμοὺς, τὰ ὅποια βλέπετε ἐπίσης εἰς τὸν Ὁδη-γὸν (Κεφ. Σ').

Ἡ ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΜΙΚΡΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΩΣ ΕΚ ΤΟΥ ΓΑΛΛΙΚΟΥ

1. — Νὰ μεταφρασθῇ εἰς τὴν συνήθη ἀπλὴν γλῶσσαν τῆς Διαπλάσεως, χωρὶς γαλλισμοῦς, ἀλλὰ καὶ χωρὶς μεγάλην ἐλευθερίαν, τὸ κα-τωτέρω γαλλικὸν τεμάχιον.

2. — Εἰς τὸν Διαγωνισμὸν τοῦτον εἰμποροῦν νὰ λάβουν μέρος ὅσοι μὴ οἶσι ὅσοι ἔχουν ψευδώνυμον ἐγκεκριμένον διὰ τὸ 1911, οἱ λοι-ποὶ συνδρομηταὶ ἐπὶ πληρωμὴν λεπτῶν 10 εἰς γραμματόσημον καὶ οἱ ἀγορασταὶ ἐπὶ πληρωμὴ λεπτῶν 50.

3. — Τὸ πρὸς μεταφράσιν κείμενον εἶνε τὸ ἑξῆς:

De soleil, la chaleur

L'homme bâtit une maison. Avec quoi la fait-il? — Avec des pontres. Les pontres sont tirées des arbres, et c'est le soleil qui a fait grandir les arbres.

Le poêle se chauffe avec le bois. Qui a fait pousser le bois? — Le soleil.

L'homme mange du pain, des pommes de terre. Qui les a fait croître? — Le soleil.

L'homme se nourrit de viande. Qui a nourri les animaux, les oiseaux? — L'herbe. Et l'herbe c'est le soleil qui l'a fait pousser.

L'homme construit une maison avec des pierres, des briques et de la chaux. Les briques et la chaux sont cuites au moyen du bois, et le bois c'est le soleil qui l'a fait croître.

Tout ce qu'il faut aux hommes, tout ce qui sert directement à leurs

besoins, c'est le soleil qui le leur procure, c'est la chaleur solaire qui s'y trouve. Le pain est néces-saire à tous, parce qu'il est l'œuvre du soleil, et qu'il recèle en lui beau-coup de chaleur solaire. Le blé chauffe qui le mange.

Le bois et les pontres sont né-cessaires parce qu'ils recèlent la chaleur. Qui achète du bois pour l'hiver achète de la chaleur so-laire, en brûlant ce bois, l'hiver, à son gré, c'est de la chaleur so-laire qu'il produit dans sa maison.

(D'après Léon Tolstol.)

4. — Μεταφράσεις καθαρογραμμέναι, εἰς χω-ριστὸν φύλλον χάρτου, — μὴ περιέχον δηλαδὴ τίποτε ἄλλο ἐκτὸς τῆς μεταφράσεως, — μὲ τὸ ὄνομα καὶ τὸ ψευδώνυμον (ἂν ἔχῃ) τοῦ δια-γωνιζομένου, εἶνε δεκταὶ εἰς τὸ Γραφεῖόν μου μέχρι τῆς 15 Μαῖου ἔ. ἔ.

5. — Ἡ καλλιτέρα μεταφράσις: θὰ δημοσιευθῇ μαζί μὲ τὴν κρίσιν εἰς ἓν τῶν φυλλαδίων τοῦ Ἰουνίου. Βραβεῖα δὲ θάπονεν μὴδὲν τὰ ὁρισμένα διὰ τοὺς Μικροὺς Διαγωνισμοὺς, τὰ ὅποια βλέπετε εἰς τὸν Ὁδηγὸν τοῦ Συνδρομητοῦ, Κεφ. Σ', ἀρθρον 3, § α', β', γ'. (φυλλάδιον 1, σελ. 8.)

Ἡ ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ „ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ“

Ἀθῆναι, 38, ὁδὸς Εὐριπίδου
τὴν 29 Μαρτίου 1911

ΕΦΙΣΤΩ τὴν προσοχήν σας ἐπὶ τοῦ νέου ὅρου τοῦ σημερινοῦ προκηρυσσμένου Διαγωνι-σμοῦ τῶν Λύσεων. Ὡς βλέπετε, καὶ οἱ μὴ ἔ-χοντες ψευδώνυμον (συνδρομηταὶ καὶ ἀδελφια τῶν, ὅχι ἀγορασταί), εἰμποροῦν νὰ λάβουν μέ-ρος, πληρώνοντες 10 λεπτὰ διὰ καθεὶ των λυ-σόχαρτον, δηλαδὴ διὰ τὰς λύσεις ἐκάστου φυλ-λαδίου. Ἀλλὰ πρέπει νὰ προσέξετε καὶ εἰς ἓν ἄλλο: Εἰς τὸν χάρτην τῶν λύσεων δὲν πρέ-πει νὰ γράφονται παρὰ μόνον αἱ λύσεις τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων. Αἱ λύσεις τῶν ἑδο-μαδιαίων Διαγωνισμῶν, καθὼς καὶ αἱ ἀπαν-τήσεις εἰς τοὺς ἄλλους πρέπει νὰ γράφονται χωριστά, ἐπὶ χάρτου κοινοῦ. Ἀλλὰ δὲν λαμ-βάνονται ὑπ' ὄψιν.

Ἦθελα, Μασκότ, νὰ ἡμπορούσα νὰ προ-ξενῶ τὴν ἰδίαν χαρὰν εἰς τοὺς πόθους ποῦ περιμένουν, ἀλλὰ δυστυχῶς δὲν εἶνε δυνατόν. Ἦ σελὶς τῆς συνεργασίας εἶνε περιωρισμένη, καὶ ἀπὸ σφράντα κάποτε κομμάτια ποῦ λαμ-βάνω καθ' ἑδομάδα, δὲν εἰμπορῶ νὰ δημοσι-εύω παρὰ πέντε ἢ ἑξ. Πάντοτε διὰ κλήρου, ἀλλὰ τί σημαίνει; Τὰ ἄλλα μένον καὶ περι-μένουν...

Μὰ διὰ τί τὴν ἀπέλειπται, Ἑλληνική Θεό-της; Ἦθελες λοιπὸν νὰ σοῦ εἴπω ὅτι εἰμπο-ρεῖς νὰ κατασκευάσῃς ἓν ἀεροπλάνον σὰν τοῦ μικροῦ Δουκιανοῦ; Καλὰ! ἂν ἐπιμένῃς, δοκί-μασε. Πάρε μίαν ἀνεμόσκαλαν, μίαν ἀεροπλάνον, μίαν μηχανὴν αὐτοκίνητον κλπ. κλπ. νὰ ἰδοῦ-με τί θὰ βγῇ; θὰ ἐπιτύχῃς καὶ σὺ ἐκ θαυμα-σίας συμπιπτοῦσαι τὰς ἀπαιτούμενας ἀναλογίας; Ἀλλ' αὐτὰ τὰ θαύματα δὲν γίνονται παρὰ μίαν φοράν, — καὶ εἰς τὰ μυθιστορήματα...

Ἐποδοῦλε Ἑλλήν, πολὺ μ' ἐχαρίστησε ἡ ἐπιστολή σου, ἡ ὁποία μαρτυρεῖ τὴν ἀγάπην. Μετ' ὀλίγον θὰ προκηρυχθῇ Διαγωνισμὸς πρὸς σύνθεσιν Πνευμ. Ἀσκήσεων διὰ τὴν Β' ἐξαμηνίαν τοῦ 1911 καὶ τότε μόνον εἰμπορεῖς νὰ μοῦ στείλῃς τὰς Ἀσκήσεις ποῦ ἐτοιμάσεις. Σοῦ συνιστῶ νὰ διαβάσῃς τὸν Ὁδηγὸν τοῦ Συν-

δρομητοῦ εἰς τὸ 1ον φυλλάδιον. Αὐτὸς θὰ σοῦ λύσῃ ὅλας σου τὰς ἀπορίας.

Ἀπὸ κανένα διαγωνισμὸν δὲν σὲ ἀπέκλεισα, Δημήτριε Πολιορκητά. Εἰς ὅλους εἶσαι δε-κτός, ἀρκεῖ νὰ συμμορφώσῃς μὲ τὸν Ὁδηγὸν τοῦ Συνδρομητοῦ, τὸν ὁποῖον σοῦ συνιστῶ νὰ διαβάσῃς προσεκτικὰ. Τὸ χειρόγραφον ἐκεῖνο εἶνε ὁλόκληρον σύγγραμμα καὶ ἐστᾶλη ὑπὸ ὅρους ποῦ δὲν ἦτο δυνατόν νὰ γίνονιν δεκτοί.

Φίλε Ἀθ. Δ. Κ., οἷοσδήποτε στέλλει λύσιν ἑδομαδιαίου διαγωνισμοῦ συνοδευομένην μὲ δεκάλεπτον, εἴτε συνδρομητὴς εἶνε, εἴτε ἀ-πλὸς ἀναγνώστης, συμμετέχει εἰς τὴν κλήρω-σιν τῶν λυτῶν.

Κι' ἐγὼ χαίρω πολὺ ποῦ ἀπεφάσισες νὰ μοῦ γράψῃς, Μικρὲ Ἥρω. Αἱ λύσεις σου ἐρχονται τακτικά καὶ μὴ ἀνησυχῇς. Διὰ τὸ ἄλλο ποῦ μ' ἐρωτᾷς, ποῦ νὰ ἐνθυμηθῶ! Ἦνα καὶ δύο λαμβάνω;

Φίλη τῶν Δυστυχῶν, πολὺ μοῦ ἤρεσε τὸ πρῶτό σου γραμματάκι. Μάλιστα ἐκεῖνο ποῦ λές, ὅτι ἂν σ' ἐρωτοῦσε κανεὶς ποῖα εἶνε ἡ καλυτέρα ἡμέρα τῆς ἐδομαδίας καὶ ὁ καλὺτε-ρος ἄνθρωπος τοῦ κόσμου, θ' ἀπαντοῦσες: «Ἐκεῖνη ἡ ἡμέρα ποῦ λαμβάνω τὴν Διάπλα-σιν, καὶ ὁ διανομὸς τοῦ ταχυδρομείου ποῦ μοῦ τὴν φέρνει». Γράφε μοῦ!

Ὁραῖας ἐπιστολὰς μοῦ ἔστειλαν αὐτὴν τὴν ἑδομάδα καὶ οἱ ἐξῆς: Ἀπόρρητο Σοῦλι, Ἑλ-ληνικὴ Δοξά, Παμφῶς, Ἰοσιταφείας Ἀθῆναι, Ἑλληνικὴ Ψυχὴ καὶ ἡ Προδοκία τῶν Σκλάβων, ποῦ κρίμα νὰ μὴ ἔχω τόπον, διὰ νὰ δημοσιεύω ὅλο τῆς τὸ γράμμα!

Καὶ αἱ ἐγκρίσεις τῆς σελίδος Συνεργασίας ἀναβιβλάνται διὰ τὸ προσεχές.

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Νέα ψευδώνυμα: Φίλεργος Χελιδόν, α. (Γ. Σ.) Δικηγόρος τῆς Νεολαίας, κ. (Κ. Γ.) Φοῖβος Ἀπόλλων, α. (Θ. Σ. Δ.) Μικροῦλα Τραλάλα

ρος τῆς Βενετίας λεπ. 50, Μαρίκα Π. Βόλ-
του δρ. 2, Ἰωάννα Ι. Μέρμηγκα δρ. 1, Ἰο-
στεφεῖς Ἀθηναί λεπ. 40, Χάων δρ. 1.—Τὸ
ὅλον μέχρι τῆς 30 Μαρτίου δρ. 7,60. Ἄμα
γίνουσι ὅτι ὁραγμαί, ὅτ' ἐγγράφω καὶ ἄλλον
ἀπορον. Καὶ πάλιν ἐξ ἀρχῆς. Ἀλλὰ νὰ
στελέτε!

Ἡ Διαπλάσις ἀσπάζεται τοὺς φίλους
τῆς: Βασίλειον τὸν Βουλγαροκτόνον (ἔστειλα.)
Νατάκι τῆς Χαλκίδος (μὴν ἀνησυγῆς καὶ
αὐτὰ εἶνε περιττά· μόνον εὐχαριστίας ἔχω διὰ
σέ, ποῦ ἐνεργεῖς μὲ τόσον ζῆλον καὶ ἀγάπην.)
Θ. Α. Βλῆς. (ἡ ἄλλη κληρώσις θὰ γίνη τὴν
15 Ἰουλίου.) Φῶτον Τζαβέλλαν (ἐτοίμαζε,
διότι θὰ προκηρυχθῇ ἐντός ὀλίγου.) Ἀσέρμα-
τον Τηλέγραφον (νὰ εὐχαριστῇς τὸν κληρον
ποῦ σ' εὐνόησεν ἔλαβα.) Μεσημβριὸν Ἀ-
στέρα (πρὸς τὸ παρόν, ὅχι διὰ τὰ ἄλλα, τὸ
σημερινὸν φύλλον σὲ πληροφροεῖ.) Ἀεροναυ-
τοπούλαν (ἔστειλα.) Ἀττικὴν Δύσιν (κ' ἐγὼ
δὲν εἰσεύρω ἀκόμη τί ἀπεφασίσθη· τὸ βέβαιον
εἶνε ὅτι αἱ ἐξετάσεις φέτος θὰ γίνουσι ὀλίγον
ἀργότερα.) Αἰγειρον (ἀπὸ τώρα; μπορεῖς νὰ
μοῦ γράφῃς κάπου-κάπου· συνήθως οἱ φίλοι
μου μόνον τὸν τελευταῖον μῆνα τῶν ἐξετά-
σεων διακόπτουν ἢ ἀραιώνουν τὴν ἀλληλογρα-
φίαν των.) Σημαία τοῦ Ἀβέρωφ (αὐτὴ βέ-
βαια θὰ εἶνε ἡ λύσις.) Κάμεν (κρίμα! φαί-
νεται ὅτι ἐχάθησαν εἰς τὸ ταχυδρομεῖον· διότι
δὲν πιστεύω νὰ ἐνομιέσται ὅτι σὰς ἀπέκλεισα
καὶ τὰς δύο.) Μέλανα Ἰππότην (κ' ἐγὼ ἐλπί-
ζω νὰ τοὺς αὐξήσῃς.) Μακεδόνισσαν (ἔλαβα,
εὐχαριστῶ.) Ἑλλήν Σαρ. (οἱ ἀγορασταὶ μόν-
ον εἰς τὰς λύσεις τῶν Ἑδδ. Διαγωνισμῶν
συμμετέχουν.) Καμέλιαν (σὲ παραπέμπω εἰς
τὸ Ἡ' Κεφάλαιον τοῦ Ὁδηγοῦ, ποῦ εἶνε τυ-
πωμένος εἰς τὸ 1ον φύλλον.) Δανίταν Ν.Κ.
(γραμματόσημον 5 mill. καὶ ὅχι ἐνός πρὲπει
νὰ ἐσωκλήσῃς μὲ τὴν λύσιν σου.) Θριαμ-
βεύοντα Μεγαλοιδέατην (δὲν εἰσεύρω.) Ρο-
δοπαίαν Ἑλληνοπούλαν (προφανῶς ἦτο ἀν-
τιγραφή, δηλαδὴ λογοκλοπία, καὶ ἔλαβα τὰ
μέτρα μου ἐναντίον αὐτοῦ τοῦ κυρίου.) Τρελλὴν Νειώτη (ἔλαβα, εὐχαριστῶ.) Με-
κρὸν Ἀργοναύτην (εἶνε συνδρομητής, ἀλλὰ
δὲν ἔχει ψευδώνυμον.) Ξενιτευμένο Ἑλληνό-
πουλο (χαῖρον ποῦ ἔγενεας καλὰ.) Ἀνδρείον
Ἀνδριον (δὲν γνωρίζω τὸν ποιητήν.) Φιλόπα-
τρων Ἰωνα (ἔστειλα.) Φασιανόν (ναί, προ-
φθάνεις.) Αἶθραν τοῦ Εὐδρίπου (ἔλαβα, εὐχα-
ριστῶ.) Χάωνα κλπ. κλπ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 29
Μαρτίου, θάπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις δεκαταί: ἐξ Ἀθηνῶν καὶ Πει-
ραιῶς μέχρι τῆς 19 Ἀπριλίου· ἐκ τῶν Ἐπαρ-
χιῶν μέχρι τῆς 26 Ἀπριλίου· ἐκ τοῦ Ἐξω-
τερικοῦ μέχρι τῆς 14 Μαΐου.

Νέος Διαγωνισμὸς Λύσεων

[Κατὰ τὰν ὡριότητα προκηρυχθέντα, ἀπὸ σή-
μερον ἀρχίζει ὁ νέος 125ος Διαγωνισμὸς τῶν
Λύσεων. Εἰς τοῦτον δύναται νὰ λάβουν μέ-
ρος καὶ οἱ ἀνευ ψευδωνύμου συνδρομηταί,
ἀποστέλλοντες ἐν δεκάλεπτον γραμματόσημον
μαζὶ μὲ κάθε τῶν λύσάχατον.]

170. Λεξιγράφος λογοπαικτικὸς

Ἀπὸ ἐν το μόνον ἀποτελούμαι,
Ἀράχνη, μέλισσα, μύγα καλοῦμαι.

Ἐστὴν ἐπὶ τοῦ Σηματογράφου Ἑλλήνων

171. Συλλαβογράφος

Φθόγγον μουσικόν
Μὲ ποταμὸν ἐνόων,
Κ' ἄλλον ποταμὸν
Ἀμέσως φανερῶν.

Ἐστὴν ἐπὶ τοῦ Ὁρειοπόλου Ψυχῆς

172. Πυραμῖς

Οἱ σταυροὶ φωτὸν ἀνερπυτικόν.
+ — Ζῶον χρήσιμον
* + * — Πτηνὸν ὑδροδόν.
* * + * — Ἀρχαῖος ἥρω.
* * * + * * — Τιτάν.
* * * * + * * * — Βασίλισσα Ἀμαζόνων.
* * * * + * * * — Ἐνάλι ἀπὸ τοῦ Ὑπερίφανο Γνωστέ

173. Ἐπιγραφή

Ο Ο Σ Ο Π
Α Ε Λ Ε Τ
Ν Λ
()
Π Τ

Ζητεῖται ἡ ἀνάγνωσις τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης.

Ἐστὴν ἐπὶ τοῦ Οὐτινός

174—176. Κεκρυμμένα καὶ ἀντεστραμ- μένα ὀνόματα πόλεων.

- 1.—Ὁ δάσκαλός σου λέγει, Κῶτσο, γρὺ
πῶς εἶπες εἰς τὰς ἐξετάσεις!..
- 2.—Καὶ τὸ αἶμα λοιπὸν παγώνει;
- 3.—Τί ἀραγε, Μαρία, θὰ φάγωμεν;

Ἐστὴν ἐπὶ τοῦ Δουκίσσης τοῦ Λάντσι

177. Διπλὴ Ἀκροστιχίς

Τὰ μὲν ἀρχικά γράμματα τῶν κάτωθι ζη-
τούμενων λέξεων ἀποτελοῦν θεὸν τῶν ἀρχαίων,
τὰ δὲ τελικά θεῶν.

- 1, Θεά. 2, Γυνὴ τῆς Π. Γραφῆς. 3, Νῆ-
σος τῆς Εὐρώπης. 4, Πόλις τῆς Κρήτης. 5,
Ὅρος τῆς Ἀσίας ἱερὸν.

Ἐστὴν ἐπὶ τοῦ Γλυκεῖας Ἑλπίδος

178. Γρίφος

μω μω οἷς τρε τρε τρε τρε
μω μω τρε τρε τρε τρε
μω μω τρε τρε τρε τρε
μω μω τρε τρε τρε τρε
μω μω τρε τρε τρε τρε
μω μω τρε τρε τρε τρε
μω μω τρε τρε τρε τρε
μω μω τρε τρε τρε τρε

μανθάνεις τὴν ἄλλη θειά.

Ἐστὴν ἐπὶ τοῦ Θριαμβεύοντος Ἑλλάδος

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΑΚΗ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑ

Ὑποστηρίζει τὸν Ἑνωτικὸν Συνδυασμὸν ἢ
Ἐνωθεῖσα μετ' αὐτοῦ καὶ ἄλλων πανισχύρων
συνλόγων, κατέρχεται εἰς τὸ δημόσιον τοῦ
1914.—Πᾶς πληρώων 1,20 κατὰ τριμηνίαν
δύναται νὰ συγκαταλεχθῇ εἰς τὸ ψηφοδέλτιον
κατόπιν κληρώσεως δέκα, ἐξ ὧν τρεῖς ἀρχη-
γοί.—Προκηρυχθῆσονται διαγωνισμοὶ μετὰ
τῶν ὑπάρχοντων μὲ πλοῦσια δῶρα.—Πληθυνομέ-
νων τῶν διορισμῶν, θεωροῦμεν περιττὴν δημο-
σίευσιν τῶν ἐν Διαπλάσει.—Τιτοφοροῦνται
Κόμψες: οἱ ὑπουργοί: Βαρόνοι: Βολταῖρος
(προβιβαζόμενος πρέσβης), Σαμακὴ Ἀδρα,
Λιάπλινος Μέλλωνος, Χρυσόδοτος, — Πρω-
τέτα στους Ἐνωτικούς.—Πλείονας πληροφo-
ρίας παρὰ Δειροπαθομένης Ἑλλάδος, Βό-
λος Ρ. Ρ.

Ψηφίσατε τοὺς κάτωθι ἐνωτικούς: Δειρο-
παθομένην Ἑλλάδα, Δαρευντὴν Πα-
τρίδα, Ἰδανικόν Ἑλλήνων, Θριαμβεύοντα
Μεγαλοιδέατην, Χρυσόδοτον Ἑλπίδα, Κυ-
ματίδουσαν Κνωσθένου, Ἐλευθερία ἢ Θάνα-
τος, Δαρευντὴν Σταυροφόρον, Ἀδελφὴν Λευ-
τεριά, Ἀρεμὰ τῆς Νῆης.—**Τουροκομάχος**
Ἑλλάς. (1Α', 66).

Ανταλλάσσω ταχυδρομικὰ δελτάρια μὲ δεσ-
ποινίδας. Ἡ διεύθυνσίς μου: Μαρα-
μένην Καμέλιαν, Poste - restante, Καλάρας.

ΕΓΕΡΣΙΣ, ἐφημερίς πολιτικὴ τῶν εἰδή-
σεων καὶ δικαστικὴ, ἐν Βόλῳ ἐκδοί-
μένη καθ' ἑβδομάδα. Δημοσιεύει διανθήματα
ἀγγελίαν καὶ δέχεται πανταχόθεν ἀνταποκρι-
τάς.—**Συνδρομή:** Ἐσωτερικοῦ ἐτησίᾳ δρ.

7, ἐξάμ. δρ. 4. — Ἐξωτερικοῦ ἐτησίᾳ δρ.
10, ἐξάμ. δρ. 5. (1Α', 61—62)

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΟΞΑ

Ἐποψία
Δημοψηφίσματος

Συγγαίρω θερμῶς τοὺς βραδευθέντας, ἰδιαι-
τέρως Γλυκεῖαν Ἑλπίδα, Κερκυραῖκον
Ἀστέρα καὶ Βασίλισσαν τῆς Κύπρου.—**Κερ-
κυραῖκή Ἀδρα.** (1Α', 69)

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

ΟΙ ΛΥΤΑΙ

ΤΟΥ ΠΑΙΓΝΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ
ΤΟΥ 16ου ΦΥΛΛΟΥ

[Ἰδὲ τὴν λύσιν εἰς τὴν σελίδα 145]

ΑΘΗΝΩΝ: Χ. Σούλης, Γ. Ν. Κομνηνός, Τ. Ν. Σκάρδης, Ε. Γ. Ζορμπάνος, Ἑλπίς Κ. Κυρια-
κοῦ, Ν. Α. Μελισσανδρῶς, Θαλασσία Ἀδρα, Ἀδριαν-
τία Α. Τριανταφυλλίδου, Γ. Ε. Μανωλάκης, Π.
Χριστοφορίδης, Ζ. Μ. Κάτης, Α. Γ. Στασινοπούλου,
Γ. Σ. Ἀποστολάκης, Ἀντ. Δ. Ριζάκης, Δουκία Α.
Παπαναστασίου, Ἀγγ. Ρώτης, Π. Μ. Κωνσταντινί-
δης, Ν. Φ. Κλήρης, Ν. Σ. Ἀποστολάκης.
ΠΕΙΡΑΙΩΣ: Ν. Π. Ἡρώτης, Σ. Γ. Φωτόπου-
λος, Μ. Μανωλάκης, Σοφία Βαργάκη, Χρηστ. Ρηγι-
νου, Κ. Καταμαντῆ, Ἀττικὴ Λύσις, Σ. Α. Ἀντωνιάδης.

ΕΠΑΡΧΙΩΝ

ΑΜΦΙΣΣΗΣ: Πηλ. Ἀν. Ταρῆς.
ΑΝΔΡΟΥ: Π. Α. Χρηστοπούλου.
ΒΟΛΟΥ: Σ. Κυριακού, Σ. Μακαρίδης.
ΒΡΑΧΑΤΙΟΥ: Ἐλευθερία Γ. Νικολαΐδου.
ΖΑΚΥΝΘΟΥ: Πετρονία Α. Ζώη.
ΚΑΛΑΜΩΝ: Δουκίσσα τοῦ Λάντσι, Μ. Ν.
Κομνηνός.
ΚΕΡΚΥΡΑΣ: Α. Τηλεγράφος, Χάων, Ζήτω ἡ Ἑ-
νωσις.

ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ: Δουκία Χ. Κυριακού, Ἀ-
σπασία Ἀνδ. Πυλαρινῶ.

ΚΟΡΙΝΘΟΥ: Β. Α. Οἰκονομίδης, Π. Γ. Δη-
μητριάδης, Π. Α. Κανιάς (15), Ἀθ. Α. Κα-
νιάς, Μιχ. Α. Τράκας.

ΛΑΡΙΣΣΗΣ: Ἐνας χωρὶς ἐπιγραφῆν, Χρ. Κα-
ρασιόγος.

ΝΑΥΠΛΙΟΥ: Θ. Σπ. Δημόπουλος, Β. Α. Ρώτης,
Β. Γ. Πολυχρονιάδης.

ΠΑΤΡΩΝ: Χ. Γ. Χαλαμπίρης.

ΣΥΡΟΥ: Ἀνδρόκλητος, Αἰκατερίνη Γ. Σπανδῶν,
Φωφὸς Ν. Τάσος, Φρ. Ν. Σαλάρας, Φώτ. Θεοδ. Χρ.
Μουσταφάκης, Θ. Α. Βληφίτης, Ἑλλήν Σαρίδου.

ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ: Ἀργεῖσσα Θαλασσά.

ΧΑΛΚΙΔΟΣ: Γ. Γ. Τζιῶτης, Γ. Ν. Κωτῆς, Α.
Γ. Λάμπρου, Χρ. Α. Γεωργιάδης, Ἑλλήν Μαργαρίτα
Μ. Ἐβέρτ, Ἀντ. Π. Βλαχωνιάδης, Ἑλληνικὴ Λόξα,
Μ. Μανωλάς, Χρ. Α. Ζάχος.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ: Ἑλπίς Κ. Στρούμης, Ἰο-
άννα Γ. Μιχαήλου, Κ. Γ. Βιτιάδης, Χ. Γ. Παπῆς,
Ἀσπὸς Κόρακος, Καλλιόπη Μανωλάς, Ἀλ. Π.
Βερόδης, Μαργαρίτα Ροδοκανάκη, (15, 16), Μαρία
Π. Βόλτου.

ΕΣΣΕΤΕΡ (Ἀγγλίας): Ἀστὸν Ἐσπερινόν.

ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ: Γ. Ν. Τζοβενίς.

ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ: Π. Κ. Οἰκονομίδης (15) Γ. Χρη-
στοῖδης (15).

ΚΡΑΝΙΩΝ: Α. Α. Μορατίτης.

ΚΥΠΡΟΛΕΩΣ: Κ. Κομνηνός, Σουλῆς, Κάμεν.

ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ: Θ. Γ. Κυριακίδης.

ΠΟΡΤ-ΣΑΪΔ: Σοφία Μόσχου, Αλίκη Λα-
δίκου, Βιργινία Σαασού, Κ. Λάρος, Εὐαγγελία Σου-
ρῆ, Ἰσποκίνα Κ. Μανδῆλη, Ἑλὴν Λιακίση, Κα-
λλιόπη Πυλακῆ, Γ. Σαμαράκης, Μαρίκα Γ. Διαμα-
ντῆ, Δουκία Θεά, Ἀννα Χανδῆ, Κερκυραῖκή Ἀδρα,
Μ. Ν. Μανωλάκης, (15), Βασίλισσα τῆς Κύπρου (15).

ΠΥΡΓΟΥ (Βουλγαρίας): Πανλῆξια Π. Μου-
στογιάννη (15—16).

ΡΑΜΑΝΟΥ: Γαβριέλλα Κ. Μανωλάκη.

ΣΤΕΝΗΜΑΧΟΥ: Ἀθ. Β. Ἐπιτροπὸν.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Τῶν εὐρόντων ὁρῶν τὴν λύσιν τὰ ὀνόματα ἐπι-
σαν εἰς τὴν Κληρώσει καὶ ἐκλεχθῆσαν οἱ ἐξῆς
ταῖς: ΠΑΥΛΟΣ Α. ΚΑΝΙΑΡΗΣ ἐν Κορίνθῳ,
ΚΑΛΛΙΟΠΗ ΜΑΥΡΙΚΟΥ ἐν Ἀλεξανδρίᾳ,
ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ Γ. ΣΤΑΧΙΝΟΠΟΥΛΟΣ δὲ
Νῆης 39 ἐν Ἀθήναις καὶ ὁ μὲν πρῶτος ἐνεργῶς δι'
ἐξῆς, οἱ δὲ ἄλλοι δύο διὰ μίαν τριμηνίαν ἐκα-
στός. Ὅλοι ἀπὸ τῆς Ἀπριλίου.

Πλεονάζουν δρ. 2,40 διὰ τὸν προσεχῆ Διαγωνισμὸν.

Οἱ ἀποστέλλοντες ἀνευ δεκάλεπτου τὴν λύσιν δὲν
ἀναφύονται, οὔτε οἱ ἀποστέλλοντες πεντάλεπτον ἀνευ
δεκάλεπτου. (Γραμματόσημον ὁδωρικὸν 10 παρὰ
ἰσοδυναμεῖ μὲ 5 λεπτά· ὅτε διὰ 10 λεπτὰ χρειάζεται
γραμματόσημον 20 παρὰς).